

Zpravodaj národní rady SFŘ

2012 - 2015

ČÍSLO 2/2013

BŘEZEN 2013

Stárneme, ale také zrajeme?

Alleluja! Kristus vstal mrtvých, vstoupil na nebesa a tak nám zcela konkrétně ukázal, jakou i my máme perspektivu. Náš Pán již zde na zemi nám dává

mnoho dobrého, pěkného, a často nám tak dává nahlédnout, jak bude krásně s Ním na věčnosti. Ale také nám posílá řadu zkoušek, těžkostí a potíží různého druhu. Nejen, aby nás zkoušel, ale aby nás zpevňoval, učil trpělivosti i dalším ctnostem - to abychom se učili a připravovali, že to „pravé a úplné“ teprve přijde. Během této naší životní pouti nás „vyučuje tomu, co je nám ku prospěchu, uvádí nás na cestu, po které máme jít, žádá od nás, abychom dávali pozor na jeho přikázání a za to nám slibuje pokoj...“ (Srovnej Izaiáš 48,17 -18). A také nás varuje před opakem: „Ačkoli prokvétá šedinami, on to nepoznává...k Hospodinu, svému Bohu se nevracejí, hledat ho, je ani nenapadne“ (Srovnej Ozeáš 7, 9-10).

Starý zákon nám ukazuje na mnoha příkladech, že stáří vyžaduje aktivní vztah k Hospodinu – především vírou, ale i činy a modlitbou. Přečtěme si první knihu Mojžíšovu se zaměřením na praotce Abraháma, Izáka, Jakuba – co všechno vykonali ve stáří.

Připomeňme si některé žalmy, které se modlíme v denní modlitbě církve (breviáři):

Žalm 16,11

- Stezku života mi dávaš poznat, vrcholem radosti je být s tebou, ve tvé pravici je neskonale blaho....

Žalm 17,15

- Já však ve své spravedlnosti uzřím tvou tvář, až procitnu, budu se sytit tvým zjevem...

Žalm 27,4

- Jedno od Hospodina žádám a po tom toužím – abych směl v Hospodinově domě přebývat po všechny dny svého života....

Žalm 71, 5-9, 12, 14-15

- Vždyť tys má naděje, má důvěra od mého mládí, Hospodine
- V tobě jsem měl oporu od matčina lůna, od klína mé matky byls mým ochráncem, v tebe jsem vždy doufal
- Mnohým jsem se jevil jako zázrak, tys mi byl vpravdě mocným pomocníkem
- Má ústa oplývala tvou chválou, po celý den pěla tvou slávu
- Nezavrhuj mě v čas stáří, neopouštěj mne, až ochabnou síly
- Bože můj, nevzdaluj se ode mne, Bože můj, na pomoc mi pospěš
- Já však budu doufat, všude šířit tvoji chválu

Uvnitř naleznete:

Co bude

- pouť k hrobu dr. Noska
- seniorská pouť do Hájku
- mariánská pouť Prahou
- Eufra 2013

Co bylo

- zasedání národní rady
- volební kapituly
- setkání ministrů
- tříkrálové setkání

Různé

- staří a nemocní
- náš patronát - Estonsko
- svatí kriminálníci
- výročí profese
- formace
- CMP 2013

a mnoho dalšího povídání a fotografií z našeho života

- Má ústa budou vyprávět o tvé spravedlnosti, po celý den budu vyprávět o tvé pomoci, neboť ji nemohu spočítat

Žalm 90, 3-4, 9-10, 12, 15,

- Rozkazem vracíš člověka v prach a pravíš „Vraťte se, smrtelníci“
- Neboť tisíc let je v tvých očích jako včerejší den, který minul a jako noční hlídka
- Neboť pominuly všechny naše dny v tvém hněvu, jako vzdech jsme dokončili svá léta
- Našich let bývá úhrnem sedmdesát, u toho, kdo je při síle, osmdesát
- Většina jich je lopota a trýzeň, neboť rychle pomíjejí a my odlétáme
- Nauč nás počítat naše dny, ať dojdeme k moudrosti srdce
- Potěš nás za dny, kdy jsi nás soužil, za léta, kdy jsme zakoušeli zlé

Žalm 92, 13-16,

- Spravedlivý pokvete jak palma- poroste jak cedr na Libanonu
- Kdo jsou zasazeni v domě Hospodinově, pokvetou v nádvořích našeho Boha
- Ještě ve stáří budou přinášet užitek, zůstanou šťavnatí a svěží
- Aby hlásali, jak spravedlivý je Hospodin, má skála, v němž není nepravosti

Žalm 148, 1 a 12

- Chvalte Hospodina z nebes – chvalte ho na výsostech,
- Jinoši i panny, starci spolu s dětmi

Návod pro každý den stáří platí pro nás, stejně jako pro ty, kteří šli za Hospodinem před třemi tisíci léty – **i ve stáří přinášet užitek, zůstat svěží** (především na duchu), **hlásat, jak spravedlivý je Hospodin**. A stále ho chválit. Kéž nás Pán naplní radostí nejen po dobu velikonoční, ale na celé naší další cestě (i klopýtání) k němu.

František Reichel

zástupce národního ministra

**Radostné srdce hojí rány,
kdežto ubitý duch vysušuje kosti.**

P 17,22

Na co se můžeme těšit

Tradiční pouť k hrobu Dr. Františka Noska do Poříčí nad Sázavou

se letos koná v sobotu 13. dubna 2013. Pořadatelem je Národní rada Sekulárního františkánského řádu ČR spolu s farností Poříčí nad Sázavou.

Pouť se koná vždy kolem výročí smrti Dr. Františka Noska (1886 -1935), františkánského terciáře a významného předválečného katolického politika a národohospodáře.

Program pouti:

15.00 hod. mše svatá za dr. F .Noska v kostele sv.Havla (u řeky); účast přislíbil Mons. Jan Graubner, arcibiskup olomoucký,

16.00 hod. modlitba u hrobu dr. Noska na hřbitově u kostela,

16.15 hod. setkání poutníků na faře.

Bližší informace o pouti, zejména o možnostech vlakového spojení: muller.miloslav@centrum.cz , tel..272 76 50 83, mobil 732 74 49 53

12. ročník františkánské poutě seniorů do Hájků u Prahy (lorety)

připravuje MBS u Sv. Anežky v Praze na Spořilově na čtvrtek 23. května 2013

Program:

9.00 hod. Prohlídka kláštera na Bílé Hoře (konečná stanice tramvaje č. 22)

Zahájení pouti v kostele

Odjezd autobusem č. 347 do stanice Staré Litovice a odtud starou poutní cestou (4,5 km).

Modlitba růžence.

Nebo celou cestu pěšky přes Řepy a Litovice (12 km)

Prohlídka kláštera v Hájků

13.00 hod. Mše svatá u Panny Marie Hájecké (P.Jan Vianey Dohnal,OFM)

Posezení a občerstvení

Kontakt: Dr. František Reichel, tel.: 241 950 251 nebo e-mail: f.reichel@volny.cz

275. ročník Mariánské pouti Prahou

(21. ročník obnovených poutí) se připravuje na sobotu 1. června 2013 v 10 hodin

Na pouť srdečně zve Národní rada Sekulárního františkánského řádu ČR. Letošní tradiční poutě se zúčastní i členové mezinárodní rady našeho řádu, kteří v těchto dnech budou v Praze na vizitaci našeho řádu.

Program:

- Mše svatá v kostele Panny Marie Andělské na Hradčanech (kapucíni) .
- Po mši svaté zahájení poutě v Loretě.
- Následuje tradiční pěší pout' na Staroměstské náměstí s modlitbou jednotlivých desátek slavného růžence v kostelích:
 - Panny Marie Vítězné (Pražské Jezulátko - karmelitáni),
 - Panny Marie pod Řetězem (Maltézští rytíři),
 - sv. Františka z Assisi (křížovníci) a
 - sv. Jakuba (minorité)
- Zakončení: Te Deum v kapli sv. Michala u hrobu 14 Pražských mučedníků - františkánů u kostela Panny Marie Sněžné (františkáni).

Duchovní zaměření poutě: Poděkování za dar víry a prosba, abychom ve stopách sv. Cyrila a Metoděje pokračovali v evangelizaci našeho národa.

Kontakt: Dr. František Reichel, tel.: 241 950 251 nebo e-mail: f.reichel@volny.cz

1.ročník národní františkánské pouti k Svatému Antonínkovi

Připravuje MBS Uherské Hradiště na sobotu 29.června a neděli 30.června 2013. Na pout' srdečně zve Národní rada Sekulárního františkánského řádu ČR.

Program: sobota 29. června - 13.00 hodin sraz účastníků na Velehradě u kříže vedle baziliky a odchod po poutní cestě do Uherského Hradiště

- 15.00 hodin zastávka v kostele Zvěstování Panny Marie při františkánském klášteře v Uherském Hradišti a dále po poutní cestě Velehrad-Antonínka do Ostrožské Lhoty
 - nocleh v Pastoračním domě P. Antonína Šuránka
- neděle 30. června
- 8.00 hodin modlitba u hrobu P. Antonína Šuránka
 - 8.30 hodin odchod poutníků na Antonínka od kostela sv. Jakuba v Ostrožské Lhotě
 - 10.30 hodin mše svatá na Antonínku – oslavuje P. Antonín Dabrowski, OFM
 - posezení a občerstvení na Svatém Antonínku

Kontakt: Hana Brigita Reichsfeldová, tel.: 739 389 235, e-mail: hanna@reichsfeld.cz

EUFRA 2013

Vzkaz sestry Lydie Kuehler OFS, pořadatelky:

Těším se na toto velkorysé sourozenecké setkání se sestrami a bratry z Evropy. Přijedou účastníci z Itálie, Německa, Španělska, Francie, Polska, Rumunska, Ruska, Anglie, Irska, Rakouska, Finska, Chorvatska...

Abychom mohli být spolu, budeme mít překladatelky (je třeba se domluvit jedním z těchto jazyků: němčina, angličtina, francouzština, italština, polština). V posledních 35 letech počet účastníků kolísal mezi 35 a 135 osobami.

Zveme rodiny s dětmi, mládež, sestry a bratry všech věkových kategorií, abychom se sešli jako skutečná velká rodina.

Možnost elektronického přihlášení na stránce <http://www.ofs-nordwest.de/anmeldung.html>

Kontaktní email: Eufra@ofs-nordwest.de

Více na stránkách www.ofs-nordwest.de/eufra.html

Překlad pozvánky:

Motto:

S Františkem, Klárou a Antonínem z Padovy na cestě k nové Evropě. Týdenní setkání EUFRA 6. - 15. 6. 2013 na místě, kde žil sv. Antonín

U mapky jsou vysvětlivky, jak tam dojet vlakem nebo autem

Vlevo je adresa ubytovacího komplexu – Duchovní centrum sv. Antonína. Jsou tam jedno, dvou a třílůžkové pokoje s příslušenstvím, vše s výtahem nebo schodišťovou plošinou – vhodné i pro těžce pohyblivé osoby.

Je tam kaple, knihovna, klubovna, meditační a zasedací místnosti, park, zahrada a dostatek parkovacích míst.

Možnost zajistit vegetariánskou a dietní stravu.

Z programu:

Seznámení a výměna zkušeností bratří a sester ve františkánském duchu,

- seznámení a společenství v různosti, sdílení bohatství a chudoby (skoro bych přeložila jako „lesku a bídy:-)“ různých františkánských společenství SFŘ a národů Evropy, abychom vytvořili církev plnou bratrství, která překročí národní hranice, a abychom přispěli vlastním přičiněním k porozumění národů.

Téma: S Františkem, Klárou a Antonínem z Padovy na cestě k nové Evropě

2013: Antonín – eucharistický světec

-společné modlitby a mše sv.

-diskusní skupiny nebo společné sdílení (pořádá diecézní pracovní skupina Münster), např. výuka jazyků, rozjímání Bible, příprava liturgie, práce s počítačem, kamerou a videem, meditativní tanec, meditativní pochod (cesta do Emaus), sborový zpěv, zdobení svíček, gymnastika, EUFRA-noviny, setkání s lidmi a zeměmi.

Kdo by chtěl vést workshop, je srdečně vítán.

Každý účastník je povinen se zúčastnit aspoň jednoho workshopu. Plánují se i výlety do okolí (procesí ke sv. Antonínu do Padovy, Benátky).

Kdo chce, může si vzít svou bibli, spisy sv. Františka, řeholi, konstituce SFŘ apod.

Ceny a platby:

Plná cena za osobu na 10 dní včetně plné penze, výletů a materiálů:

A -jednolůžkový pokoj: 520,00€

B -dvoulůžkový: 457,00 €

C –třilůžkový:340,-€

Děti 0 - 6 let zdarma

Děti 7 - 11 let: **18,-€ x 9 = 187,-€**

Děti 12 - 14 let: **24,-€ x 9 = 241,-€**

Prosíme všechny, kteří mohou poslat příspěvek navíc pro ty, co si nemohou dovolit plnou platbu, aby přispěli v EUR.

Bankovní spojení:

IBAN: DE 84 5109 1700 0080 1310 03

BIC: VRBUDE51

Závazné přihlášky do 01.04. 2013

Poštovní adresa:

Monika M. Jakob OFS, Tuschera 14

96224 Burgkunstadt

Email: EUFRA@ofs-nordwest.de

Aktuální informace a program:

www.ofs-nordwest.de/eufra.html

Duchovní obnova s p. Vellou na sv. Antonínku

Ve dnech 9. – 14. června 2013 povede **P. Elias Vella** duchovní obnovu v Blatnici pod Svatým Antonínkem – na Svatém Antonínku na téma „Vnitřní uzdravení“. Obnova začíná v neděli večer 9.6. 2013 a končí v pátek obědem 14.6. 2013. Otec Elias bude na Svatém Antonínku přítomný také v neděli 16. 6. 2013 a bude sloužit při Hlavní poutní mši svaté. Cena obnovy a stravování je 1.600,- Kč. Ubytování se platí zvlášť v místě ubytování – ceny jsou od 170,- do 400,- Kč za lůžko a noc. Můžete využít stanový tábor přímo na Svatém Antonínku.

Přihlášky odešlete na: farnostblatnice@seznam.cz nebo na adresu: Římskokatolická farnost Blatnice pod Svatým Antonínkem č. 27, 696 71 Blatnice. Veškeré informace včetně tiskopisu přihlášky naleznete na: www.antoninek.cz

Hana Reichsfeldová

Co se dělo v našem řádu

5. zasedání národní rady 2.3.2013 v Brně

Národní rada žije přípravami na mezinárodní vizitaci, která se má uskutečnit letos na přelomu května a června v Praze – součástí bude účast na Mariánské pouti Prahou. Na jednání byly opět předneseny zprávy z voleb a vizitací v MBS a plán na další pololetí, byl projednáván jarní formační seminář, přípravy poutě do Poříčí, zpráva hospodáře a plán rozpočtu na letošní rok.

Taky jsme se dozvěděli o plánované cestě do Estonska a nové národní pouti na Antoníněk.

Podrobnosti budou „zavěšeny“ na náš web a hodně zpráv a informací je i v tomto Zpravodaji NR!

zapsala Zdenka Nečadová

Proběhlé volební kapituly:

MBS Podolí u Brna: 16.12.2012 - Jiří Šenkýř
MBS Černošice: 10.2.2013 - Alexandra Tesaříková
MBS Nivnice: 7.3.2013 - Hana Reichsfeldová
MBS Praha Spořilov: 1.3.2013 – Luboš Kolafa
MBS Karviná: 17.2.2013 - Jiří Šenkýř
MBS Jablunkov: 10.3.2013 - Jaroslav Antoš
MBS Olomouc rodiny: 17.3.2013 – Zdeňka Nečadová

Proběhlé bratrské a pastorační vizitace:

MBS Jihlava - Markéta Strašíková - 9.2.2013

Plánované volební kapituly:

MBS Červený Kostelec – František Reichel
MBS Český Těšín – Jaroslav Antoš
MBS Fulnek – Jaroslav Antoš
MBS Kroměříž – Hana Reichsfeldová
MBS Šumperk – Jaroslav Antoš
MBS Moravská Třebová II – Hana Reichsfeldová

Plánované bratrské a pastorační vizitace:

MBS Brandýs nad Orlicí – M. Strašíková
MBS Brno kapucíni – Zdeňka Nečadová
MBS Čáslav – Luboš Kolafa
MBS Hradec Králové - Markéta Strašíková
MBS Hodonín – Hana Reichsfeldová
MBS Jindřichův Hradec - Alexandra Tesaříková
MBS Krnov – Hana Reichsfeldová
MBS Ostrava – Luboš Kolafa
MBS Praha PMA - Alexandra Tesaříková
MBS Praha sv. Josef - Alexandra Tesaříková
MBS Svatava – Luboš Kolafa
MBS Slatiňany – Markéta Strašíková
MBS Stará Boleslav – Markéta Strašíková
MBS Uherské Hradiště – Jiří Šenkýř

Slavení volebních kapitul v Místních bratrských společenstvích

MBS v Podolí je krásné společenství starých lidí. Aktivní a soběstačné, takže volby tam 16.12. proběhly bez problémů. Ministrem je opět Vilém Sitte. Generální kapitula v minulém roce k tomu říká: „Uvnitř všech národních bratrstev je nadále nezbytné probouzet povolání. Informovanost o SFŘ by měla být silnější hlavně tam, kde bratrstva stárnou“. Prosit Pána a informovat veřejnost, to je náš úkol. Vizitátor Jiří Šenkýř.

MBS Karviná u kostela Povýšení sv. Kříže zvolilo 13 členů opětovně svým ministrem br. Václava Němce. Vizitátor Jiří Šenkýř.

MBS Praha 4 – Spořilov u kostela sv. Anežky má 23 členů. Na kapitolu se jich dostavilo 17. Volbě předsedal br. Luboš Kolafa, dále se zúčastnil otec Antonín Klaret i nový duchovní asistent MBS otec Regalát Beneš. Ministrem byl opětovně zvolen br. Jiří Zajíc.

MBS Černošice má pouze 6 členů (tři manželské páry) a dochází zde v pohodě k pravidelné výměně služeb ve společenství. Pro následující období přijal službu ministra Josef Procházka. Vizitátorem zde byla Saša Tesaříková.

Setkání ministrů MBS, Brno 25.-26. ledna 2013

Setkání ministrů se zúčastnila většina ministrů našich MBS. Vznikla tak příležitost ke vzájemnému osobnímu setkání. Přednášky byly dvě. První na téma *Kdo jsme*. Připomněli jsme si *Závěr sv. Františka*, kde se střídá to, „co dal Pán“ a to, „co já jsem vykonal“. V zakládací listině III. řádu, kterou jsou *Slova života a spásy sv. Františka*, jsme hledali naši identitu. Jsme kající. „František zdůrazňuje, že je člověku možné něco pro Boha udělat. Kající se snaží konat pokání“ /Cincialová/. Cílem pokání je pak vybudovat v sobě dům pro Nejsvětější Trojici. Je věcí Boha, aby v nás přebýval, ale my máme připravit dům. Ty, kdo nečiní pokání, František varuje: připomíná nám naši vlastní smrt. Závěr listu je stručný: Máme „laskavě přijmout tato slova“. Ne jen je uchovávat na papíře, v brožurce naší řehole, ale „svatou činností u sebe uchovávat až do konce“. Tou svatou činností je napodobování Nejsvětější Trojice. Je to logika daru, jak o ní mluvil papež Benedikt XVI. Největší dar, na kterém se mohu podílet, je dát život novému člověku, umožnit, aby se narodil nový člověk. Bůh je dárce života a život v Bohu nikdy nekončí. Svoji práci daruji druhému to, co potřebuje k životu. Práce znamená dělat něco pro druhého. Peníze jsou prostředkem, ale nejsou cílem práce. Proto letos na Nový rok papež ve svém poselství volal po „práci pro všechny“. Trvalé obrácení znamená, že od spotřeby, od uspokojování sebe, přejdu ke kultuře daru. Najít to správné množství, které potřebuji k životu: jak sv. Pavel píše: „Když máte co jíst a co obléci, to vám stačí.“ Druhým dáváme důstojnost, když je považujeme za bližní, máme o ně zájem a nepovažujeme je za věc.

Pak následoval rozbor našeho postavení z hlediska církevního práva i z hlediska práva českého.

Druhá přednáška byla na téma *Naše poslání*. Východiskem byl článek řehole, který snad nejvíce charakterizuje poslání sekulárních františkánů: přecházet od evangelia k životu a od života k evangeliu.

V následující diskusi se mluvilo např. o roli duchovního asistenta, o nemocných a starých členech, kteří nás „drží“ svými modlitbami, o Roku víry, kdy máme najít způsob, jak veřejně vyznat svoji víru, o kajících poutích ke sv. Antonínovi, o blahověření dr. Noska, o Institutu františkánských studií. Ministři byli požádáni, aby ve svých společenstvích i mezi příznivci hledali spolupracovníky do pracovních skupin: pro rodinu – teologii těla podle Jana Pavla II., pro otázky zaměstnanosti a pro ekologii.

Jiří Šenkýř

Jsme ministři – služba a závazek

(Z dopisu ministrům místních společenství SFŘ na setkání v Brně 26.1.2013)

Z evangelia podle sv. Jana se v neděli 20. ledna četla krásná perikopa o svatbě v Káně Galilejské.

V evangeliu (Jan 2,5) zazněla věta, která by neměla uniknout právě nám, ministrům místních společenství SFŘ.

Jeho matka řekla služebníkům: Cokoli vám řekne, to učiňte.

v latinském textu: *Dicit mater eius ministris: Quodcumque dixerit vobis, facite.*

Slovo „ministři“ je zde použito ve svém původním významu – služebníci. V evangelním úryvku zůstali jako by skryti, přitom ale jejich úloha byla velmi významná. Vždyť právě jim byla určena výzva Mariina a příkaz Ježíšův, oni nalévali vodu do džbánů, a stali se tak nejvěrohodnějšími svědky zázračné proměny ve víno. Správce svatby nic nepochopil, hosté si ničeho nevšimli, ale oni viděli, pochopili a porozuměli. Vykladači tohoto evangelního úryvku obvykle úlohu služebníků („ministrů“) pomíjejí, protože se soustřeďují na osobnosti Ježíše, Marie a správce svatby. Možná právě nám, ministrům místních společenství, je proto určeno toto evangelní poselství, protože my je dokážeme dobře chápat..

Jsme totiž takovými služebníky v pozadí. Naše společenství nás zvolila, protože od nás očekávají, že budeme těmi, kdo společenství ožívují a kdo hledají stále nové myšlenky, které by prohloubily jeho život. Ve skutečnosti jsme spíše těmi, kdo poslušně nalévají vodu, protože věří, že jednou bude proměněna ve víno. Formace v našich společenstvích je nekončící proces. Na nás je, abychom povzbuzovali ty, kdo ochabují, nalézali porozumění pro ty, kdo prožívají svá životní traumata a dodávali odvalu duším hledajícím. A tak, jak duchovně rostou členové našich společenství, tak stejnou měrou rosteme i my sami.

Když evangelista Jan píše o události v Káně, nenazývá to „zázrak“, ale „znamení“. Výstižné slovo. Naše malá společenství se mohou a mají ve farnostech stát znamením. Znamením toho, že bratrský duch prvokřesťanských obcí stále žije, že také dále žije to, co před osmi sty lety cítili první františkáni a první terciáři, a že duch bratrství a věrnosti evangeliu v budoucnosti přinese církvi své plody.

S přáním pokoje a dobra:

Ing.Jaroslav Antoš

člen národní rady a ministr MBS v Krnově

**„Kdo je vlastně největší v království nebeském?“
Ježíš zavolal dítě, postavil je doprostřed a řekl:
„Amen, pravím vám, jestliže se neobráíte a nebudete
jako děti, nevejete do království nebeského.“**

Mt 18,1-3

Jako každoročně, i letos, se uskutečnilo u Panny Marie Sněžné v Praze Tříkrálové setkání, tentokrát s panem arcibiskupem Dominikem Dukou OP. Krásná homilie ke svátku Tří králů nás obohatila jak duchovně, tak vědomostně, protože historický kontext této slavnosti byl pro nás všechny objevný. Přišlo mnoho terciářů ze všech pražských společenství, dokonce i z jiných měst, takže nás byl plný velký kostel (kam jsme se přesunuli na poslední chvíli z kaple sv. Michala na radu zkušenějších bratří I. řádu). Pan kardinál měl jistě z takového zájmu radost, zvláště když ten den slavil výročí své profese a jmenování kardinálem. Po mši sv. se v refektáři kláštera uskutečnila beseda, kterou vedl P. Benedikt Holota. Na závěr byli vyzváni lidé z pléna, aby se ptali na to, co je zajímavá, takže témata tékala, jak se říkávalo, od Šumavy k Tatrám. Přesto se však i tak dalo mnohé dozvědět, např. o utrakvistech, jejich dějinné úloze a o tehdejších konzervativním požadavku podávání podobojí, v nichž je možné vidět paralely k dnešku, a jiné zajímavé zmínky, řečené jen mimochodem.

Odpoledne to bylo živé, inspirativní a po všech stránkách povzbudivé.

Staří a nemocní - poklad našeho řádu

V návaznosti na úvodník o stárnutí a zrání bych se rád zmínil o tomto tématu, jak se s ním setkávám při návštěvách v Místních bratrských společenstvích. Často se opakuje otázka: Co já už mohu dělat, vždyť nemohu (chodit, pracovat, zúčastňovat se ...atd.). Ale, sestro a bratře, tvá omezená pohyblivost, různé obtíže i nemohoucnost neznamenaají, že máš rezignovat na život a spolupráci se svým okolím. Co od tebe Pán chce právě v této tvé životní situaci? A co můžeš ještě – nebo právě teď – udělat pro církev, misie, naši vlast, rodinu i náš Sekulární františkánský řád?

- 1) Abys byl naplněn radostí, že se blížíš k Pánu, že pro něj můžeš snášet nepříjemnosti, které stáří a nemoc přináší. Anděl v Betlémě nám zvěstoval radost, která je pro všechen lid (Lk 2,10). A kolikrát o radosti čteme na dalších stránkách Písma svatého!
- 2) Aktivně se modlit, tj. především chválit Pána, děkovat mu, odprošovat za sebe i své okolí a také prosit. Ale pozor: Až se budeš modlit „Bud' vůle tvá“, to není povzdech vedoucí k rezignaci s vědomím, že to Pán něco dopustil. Toto je aktuální a stále se opakující výzva pro Tebe, abys stále znova a znova hledal, opravdu aktivně hledal (!) jeho vůli a tedy i to, co máš právě dělat.
- 3) A samozřejmě přinášet oběti, které vyplývají z tvé menší pohyblivosti (fyzické i duševní).
- 4) Povzbuzovat své okolí.
- 5) A je-li třeba, hledat cesty, radit, dělit se o zkušenosti.

A co může a má udělat pro své starší sestry a bratry místní bratrské společenství SFR – zejména pro ty, kteří na společné akce již chodit nemohou?

- 1) Neustále si uvědomovat, že tito naši bratři a sestry jsou našimi členy – to znamená, připomínat si

je na každém setkání (i jejich problémy a potíže), modlit se za ně a tak konkrétně sdílet s nimi jejich nemoc, nemohoucnost, ale i přináležení k nám.

- 2) Informovat je o činnosti a záměrech MBS i celého SFŘ. S ohledem na jejich zkušenosti se s nimi i radit nebo řešit některé problémy.
- 3) Povzbuzovat je.
- 4) Znat jejich situace a vědět o jejich potřebách. A je-li třeba i aktivně pomoci (nákup, úklid, doprovod nejen k lékaři a do kostela, ale je-li třeba, i na úřad apod.)
- 5) Je vhodné je zapojit i do společných modliteb (úmyslů) – za potřeby společenství, farnosti, církve atd.
- 6) Být s nimi neustále v kontaktu, znát a zajímat se o jejich aktuální situaci. A je-li to možné, zajistit jim dovoz nebo doprovod na setkání MBS alespoň 1 - 2x ročně.
- 7) Na každém setkání Rady MBS mít tuto otázku na programu a postarat se i o konkrétní „patronáty“.

Nezapomeňme na pestrou řadu možností kontaktů s nimi:

- 1) Především návštěva (s citlivostí i s ohledem na potřebnost). Nejde jen o to je informovat, ale i vyslechnout, pomodlit se s nimi, sdílet společné vzpomínky, nebo i něco přečíst.
- 2) Připomenout si jejich jubilea a oslavit je. Často je vhodný i drobný dárek.
- 3) Poslat jim dopis, nebo pohled (např. z pouti, výletu).
- 4) Využívat telefon – zejména mobil (zejména využít možností volného volání, jak nabízejí všichni operátoři.)

Právě v této oblasti – trvalé péče, práce a starosti o naše osamělé (nemocné) máme možnost stále prožívat naše společenství bratří a sester, které má jednoho dobrotivého Otce.

František Reichel

Náš patronát - Estonsko

Cesta k ustavení národního bratrského společenství je velmi dlouhá. Na generální kapitule v Budapešti bylo naše národní bratrské společenství pověřeno monitorováním situace i pomocí. (viz Zpravodaj srpen 2012). Proto prosíme naše členy především o modlitbu, aby náš Pán vzbudil v řadách estonských křesťanů zájem o následování sv. Františka. Na setkání františkánské mládeže v Lisieux (9.– 15.7. 2012) byl za Estonsko přítomen otec Augustyn Loska, OFM. V následujícím přinášíme text jeho zprávy o Estonsku:

Estonsko se rozkládá na rozloze 45 227 km². Populace celkem čítá 1 400 000 obyvatel. Je tu cca 6 000 katolíků (0,5 %). Napočítali bychom zde 9 farností. Působí zde 15 kněží. Biskupem je Msgre Filip Jan Karel Jourdan. Jeden z farářů je františkán (OFM). Před deseti lety začal františkánský otec podnikat kroky k uvedení Sekulárního františkánského řádu do Estonska. Skupina přibližně 20 osob zahájila noviciát. Bohužel tito lidé nedospěli k tomu, aby se oficiálně angažovali prostřednictvím profese. Vysvětlovali to tím, že se cítili, jako by toho nebyli hodni. Jediný Estonec, Jan František Ilmar Kesa (1935-2004) se stal členem sekulárního františkánského řádu. Po vzoru svatého Františka z Assisi byl aktivním apoštolem: navštěvoval nemocné, chodil do škol, mluvil o milosrdenství Ježíše Krista a vyzýval lidi k pokání. V současné chvíli v Estonsku není Sekulární františkánský řád. V rámci svých pastoračních aktivit prosím Pána, aby otevřel srdce věřících a oni se nechali inspirovat příkladem našeho svatého otce Františka ve svém křesťanském životě.

Na fotografii je otec Augustyn, jak jej zachytila na setkání v Lisieux sestra Magdalena Janečková.

Svatí kriminálníci – O. Inocenc Kubíček

Při čtení knížky „Jako bychom dnes zemřít měli“ o umučení čichošťského faráře P. Toufara jsem si vzpomínala na všechny ty kněze, jež jsem měla čest poznat a kteří, podobně jako on, v padesátých letech minulého století svá nejlepší léta strávili většinou ve vězení nebo v lágrech. Nesmíme na ně zapomenout! Kdo jste koho znal, запиšte vzpomínku na ně, protože to je to nejmenší, co pro jejich památku můžeme udělat.

Jeden z nich je O. František Inocenc Kubíček OFM, od jehož narození uplyne letos 100 let. Když vzpomínám na O. Inocence, vzpomínám na jedno z nejkrásnějších období svého života – na hledání Boha, víry a na naši společnou manželskou konverzi.

Byla jsem tehdy duchovní nemluvně, ale přesto si dobře pamatuju, že jsem Bohu děkovala za dvě věci: že mě přivedl k víře za komunistů, protože jsem tušila, že rozhodnutí mezi Bohem a komunisty je lehké a černobílé a pak, že jsem mohla poznat několik těch starých Božích bojovníků, kteří měli v osmdesátých letech za sebou deset, patnáct let kriminálu a práci ve výrobě, na krku ve velké většině „Mařenu“ (maření dozoru nad církvemi) a navrch velkou lásku k Bohu a církvi.

O. Inocenc bydlel na Národní třídě, pár kroků od Panny Marie Sněžné, v pavlačovém domě vedle paláce Adria, v bytě 1+1 bez koupelny, ve skromných, dnešními očima doslova chudých poměrech. V tom jednom pokoji byly všude po zemi knihy a samizdaty opisované na stroji v modrých nebo černých kopiích, které nám nijak nevnucoval, ale ani před námi neschoval.

Věděli jsme, že František Kubíček (jak jsme si přečetli na dveřích) je kněz. Věděli jsme dokonce, že je řeholník a františkán. Ale co to znamená a co to obnáší v osmdesátých letech minulého století, jsme si moc představit nedovedli. Manžel se chtěl stát za každou cenu františkánským terciářem a mě spíš táhl za sebou. Když jsem si totiž četla o Františkových postech a radikálním způsobu života, spíše mě to děsilo. Představa, že bych měla chodit po městě, žebrat a pak spát někde pod širákem, mě, rozmazlenou městskou paničku, moc nelákalo. O. Inocenc tušil mé obavy a vždycky přišel s vysvětlením, že žebrat nemusím, protože by mě policajti stejně sebrali za potulku a to po mně Bůh nechce. Ale pak se rozhovořil o sobě, o vězení na Mírově, v Leopoldově, o tom, jak montovali lustry a drali peří, a já pochopila, že on takhle radikálně těch 18 let ve vězení opravdu žil. To byl ovšem konečný „výstup“ z bezpočtu nových informací a neskutečných světů, které jsme tehdy na Národní 37 objevili. Nevěděli jsme totiž o ničem, a i když jsme občas poslouchali Svobodnou Evropu, skutečné pronásledování a příkoří, která tolik kněží podstoupilo, jsme si vlastně ani nedovedli představit.

O. Inocenc byl přitom všem veselá kopa a všechno těžké dokázal obrátit v žert. Nejlepší byl, když vyprávěl o estébácích a různých „očkách“, které znal a málem se s nimi zdravil, protože ho hlídali na každém kroku. Dokázal je napodobit a lehkým náznakem zahrát jejich hry na schovávanou. Nakonec vždycky spiklenecky mrknul a zatvářil se uličnický. Nevypadal jako hrdina, žádný rambo, že by našinec, obyčejný hřišník, koukal obdivně a s otevřenou pusou. Na pohled to byl obyčejný, sedmdesátiletý pán, který taky chodil po doktorech, protože ho bolela kolena a k Voršilkám, kam tehdy od Adrie chodil pěšky sloužit mši sv., sotva došel.

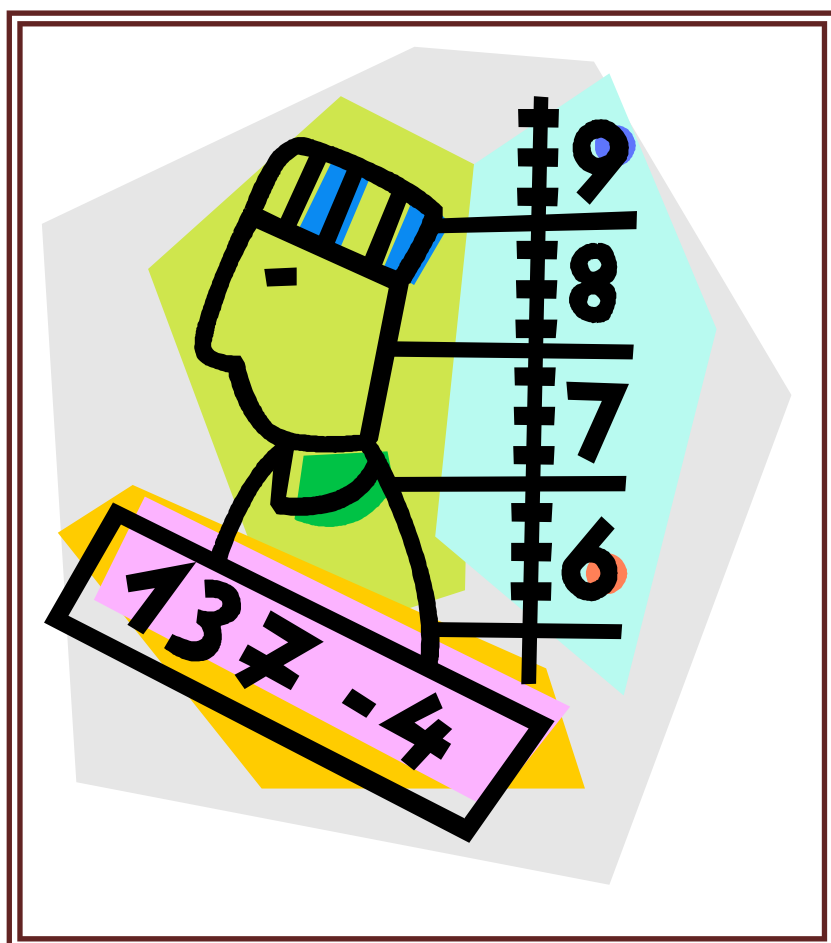
„Víte, co mi říkal doktor? – Chlape, co jste s těma kolenama dělal? – To víte, já mu neřek, že jsem černokabátník, co já vím, kdo pan doktor je...“

A smál se tím svým lišáckým, tichým smíchem, že má oddělaná kolena z klečení. Nakonec jsme se s ním nejvíc ze všeho smáli. Třeba, jak hrál s Husákem šachy udělané z chleba a jak byl Husák

vždycky naštvaný, když prohrál. Vlastně jen na dva okamžiky si vzpomínám, kdy najednou zvažněl. Stáli jsme kolem stolu – bylo nás pět, adeptů na vstup k terciářům - a on si nás tak s láskou jednoho po druhém prohlížel: „Tak za vás jsem se modlil!“ Rychle jsem si to přeložila: „Za vás jsem trpěl! Nespál, nejed, byl bit a ponižován!“ A bylo mi z toho trochu úzko a čím jsem starší, tím je mi z toho pomyšlení úzko víc a víc. Tady za tebe někdo seděl deset let v kriminále, chováš se podle toho?

Druhá vážná chvílka byla, když líčil, jak ho poprvé zavřeli a on se octl sám v cele. Obešel ji kolem dokola a zdi celý líbal.

Příprava na vstup k terciářům probíhala v tichosti a bez problémů, ale bylo to jen takové ticho před bouří. V roce 1983 chytili na hranicích sestřičku se seznamy všech řeholníků, i těch tajně vysvěcených a s jinými tajnými údaji, například, kdo je toho času provinciálem Čech, Moravy a tehdy ještě Slovenska. Soudruzi udělali zátah, milému Inocencovi sebrali všechny samizdaty z jeho malého bytečku, včetně psacího stroje a půlky knihovny. Jeho samotného zavřeli úplně stejně jako před lety. V noci a s křikem, dokonce na stejné datum – ze 13. na 14. dubna. Jenomže se nepsal rok 1950, ale 1983, už to nešlo tak zhurta a natvrdo jako v těch bájných padesátých letech. Díky přímluvě H. Kohla se O. Inocenc (a všichni ostatní, které tehdy sebrali) za tři měsíce vrátil z basy, hubený, bledý, ale přesto jako vždy s pokusem o žert: „Fešáckej kriminál! Dokonce jsme měli třikrát denně jídlo! A byli jsme zavřený se zlodějíčkama s dopravníma přestupkama! Zdá se, že režim mele z posledního“, zakončil svůj kulturně-politický rozbor a návrh posadil třešničku: „Víte, co mi říkali ti rozkradači socialistickýho majetku? – Dědo, co vy tady děláte? Copak takhle starý lidi ještě zavíraj?“ A zase se smál tím svým tichým smíchem a bylo vidět, že mu ti zlodějíčci přirostli k srdci. Nejspíš to bylo vzájemné, protože jsme od té doby byli zásobeni ovocem a zeleninou, kterou propuštění bratři zelináři nosili O. Inocencovi z lásky a přátelství v takovém množství, že to sám nemohl zkonzumovat.

Kriminál v roce 1983 byl zkrátka nejspíš procházka růžovým sadem, která by mě porazila (stačilo mi to na svobodě) ale nikoli staré, ostřílené kriminálníky jako byl O. Inocenc a spol. Tím spol. myslím všechny kněze za totality, škoda, že je zatím nikdo nespočítal. Ti všichni jsou svatí, protože bránili víru svou krví (srov. Žid 12,4).

Vzpomínejme na ně, modleme se k nim a nepromarněme ten obrovský kapitál, který oni našetřili.

Věra Eliášková

Ohlédnutí za Jiřím Rubínem

Náš Pán povolal k věčnému odpočinku 18. prosince 2012 našeho bratra Jiřího Rubína. Jeho pestrá pozemská pouť se tak uzavřela při rozloučení, které se konalo 28.12. v kostele Neposkvrněného Početí Panny Marie v Praze – Strašnicích.

Neodešel jen 91letý stařec, ale s ním odešel i kus historie. Uzavřela se tak kniha pestrého života, která byla plná radosti i bolesti, vítězství i proher a víceméně zhojených šrámů, které mu přinesla druhá polovina dvacátého století. Bral život tak, jak šel a prožil ho plně a v odevzdanosti Pánu. Za dobu svého života prožil totiž hodně dějinných zvrátů – světovou válku, v protektorátním období byl totálně nasazen v mladoboleslavské automobilce, přežil dvě okupace a dočkal se i svobody. Všechny tyto dějinné a politické události mu v podstatě nemohly ublížit a o nic důležitého ho také nemohly připravit. To nejdůležitější – víru v Boha, vědomí jeho lásky a naději na věčný život mu nemohl nikdo vzít, protože to, s pomocí Boží, nedovolil.

Od mladých let byl ve skautském oddíle a skautingu zůstal věrný celý svůj dlouhý život. Rád ukazoval velké množství fotografií z výprav i letních táborů, ale i fotky ze setkání junáků a skautů v devadesátých letech.

Byl členem Čsl. strany lidové (i KDU-ČSL) i jejím funkcionářem a v létech 1968 – 1970 byl poslancem ČNR. Protože se však postavil na stranu těch, kteří chtěli dělat politiku otevřeně, tak ho v následujícím období „normalizace“ doslova vyhnali ze všech funkcí i pozic v ČSL, v České národní radě (byl poslancem 1968 až 1970) a z předsednictva Ústřední rady odborů. Po roce 1989 byl doslova přes noc opět poslancem ČNR. Ale těch předchozích 20 let si musel doslova odšlapat na chodníku, jako hlídač parkoviště, jako člověk komunistickému režimu a Lidové straně nepohodlný, zapomenutý, vymazaný, ze strany vyškrtnutý, vyloučený, poplivaný a nehodný jakýchkoliv zásluh. Jiří však na tuto pohnutou dobu, zejména na události Pražského jara, které ho později vyřadily na dvacet let z veřejného života, vzpomínal vždy s nadhledem a noblesou jemu vlastní. Uměl věci i události pojmenovat pravým jménem a uměl říci i nepříjemné postřehy s nadhledem. Nebál se sáhnout do bohaté studnice vlastních vzpomínek, na poválečné budování Lidové strany, a podělit se s námi. I po tolika letech z něho při vyprávění sálalo nadšení.

V posledních letech hodně času, energie ale i odvahy věnoval spravedlivému zhodnocení osobnosti a role prezidenta JUDr. Emila Háchy v našich novodobých dějinách. Podařilo se mu shromáždit významné osobnosti a historiky a v roce 1996 iniciovat založení Společnosti Dr. Emila Háchy a až do konce života být jejím hnacím motorem. Vzniklo tak několik knih, sympózií, sborníků a článků, které měly jediný cíl: rehabilitovat obraz prezidenta v očích národa.

V roce 1992 vstoupil do Sekulárního řádu sv. Františka, který ho doprovázel posledních 20 let života. Byl členem společenství u sv. Josefa v Praze. Často hovořil s naprostou vyrovnaností o smrti, na kterou se denně připravoval modlitbou breviáře a růžence, denně děkoval za vše Pánu - za víru, za dlouhý život plný překvapení, za padesát let života se svojí ženou Slávkou, za syna Jaroslava i vnoučata, za přátelství a kamarády.

Tyto řádky jsou vzpomínkami i hodnocením tří z jeho četných přátel, kteří ho navštěvovali a tak můžeme vyjádřit naše přesvědčení, že o něm plně platí slova sv. Pavla: „Dobrý boj jsem bojoval....a víru uchoval...“ Jako františkán se opravdově snažil žít tak, jak by žil a jednal v dnešní době a v našich poměrech svatý František.

Jiří, díky za tvůj příklad, ať ti Pán dá věčný život!

(JM; JP; FR)

VÝROČÍ PROFESE V II. ČTVRTLETÍ 2013:

Společenství	Příjmení	Jméno	Profes	Výročí
Praha PMS	Makonj	Karel	22.05.1983	30
Praha PMS	Elišková	Věra	22.05. 1983	30
Olomouc rodiny	Fráňová	Eliška	22.05.1988	25
Olomouc rodiny	Řezníčková	Marcela	22.05.1988	25
Olomouc	Klučková	Marie	03.04.1993	20
Olomouc	Nečas	Evžen	03.04.1993	20
Olomouc	Rozsypal	Antonín	03.04.1993	20
Stará Boleslav	Novák	Jan	04.04.1993	20
Brno, kapucíni	Juřenová	Maří Magdalena	24.04.1993	20
Brno, kapucíni	Zoubková	Ludmila	24.04.1993	20
Kroměříž	Kostihová	Ludmila	01.05.1993	20
Kroměříž	Štěpančíková	Marie	01.05.1993	20
Hradec Králové	Dvořák	Vladimír	25.04.1998	15
Hradec Králové	Dvořáková	Marie	25.04.1998	15
Hradec Králové	Kacetlová	Judita	25.04.1998	15
Hradec Králové	Šotová	Dagmar	25.04.1998	15
Praha PMS	Nermutová	Jana	04.05.1998	15
Benešov	Svatková	Anežka	12.05.1998	15
Moravská Třebová I	Navrátilová	Milada	13.06.1998	15
Moravská Třebová I	Netolická	Františka	13.06.1998	15
Jindřichův Hradec	Matoušek	Miroslav	22.04.2003	10
Šumperk	Dubová	Alena	04.05.2003	10
Šumperk	Smékalová	Miroslava	04.05.2003	10
Plzeň	Chadimová	Stanislava	18.05.2003	10
Svatava	Mařík	Antonín	18.05.2003	10
Svatava	Maříková	Jana	18.05.2003	10
Příbram	Kosařová	Věra	02.06.2003	10
Plzeň	Lhotová	Marie	24.06.2003	10
Praha Sv. Josef	Komárková	Edita	24.06.2003	10
Jihlava	Jinochová	Marta	25.06.2003	10
Jihlava	Výborná	Ludmila	25.06.2003	10
Jihlava	Wodáková	Marie	25.06.2003	10
Slatiňany	Janečková	Dagmar	11.04.2008	5
Praha PMS	Okamura	Hayato	13.04.2008	5
Praha PMS	Okamurová	Ludmila	13.04.2008	5
Šumperk	Ficnarová	Dagmar	17.05.2008	5
Šumperk	Koletschová	Anna	17.05.2008	5
Šumperk	Kozielová	Anna	17.05.2008	5
Praha - Krč	Řeháková	Ludmila	10.06.2008	5
Praha - Krč	Tesařík	Petr	10.06.2008	5
Praha - Krč	Tesaříková	Alexandra	10.06.2008	5

DĚKUJEME SESTRÁM A BRATRŮM ZA JEJICH CESTU
PO STOPÁCH SV. FRANTIŠKA A BLAHOPŘEJEME

Formace

Volební kapitula v Praze Spořilov

Více jak třicetiletá tradice (*P. Alois Moc OFM*) sekulárních františkánů v MBS Praha Spořilov se v současné době snoubí s úspěšnou snahou být prospěšní farnímu společenství, celorepublikovému sekulárnímu řádu i veřejnosti. A to v mnoha známých akcích, kterých se můžeme všichni účastnit podle kalendáře SFŘ. Je samozřejmě výhodou, že někteří členové obětavě využívají svého vysokoškolského vzdělání ve prospěch víry, cítím však potřebu zmínit se především o obětavosti a lásce všech členů. Myslím, že naše sestry a bratři v MBS Praha Spořilov vědí, k čemu je Bůh povolal a poslušně vykonávají, co mají vykonat. Ministrem společenství se i na další období stal br. Jiří Zajíc.

Náměty k formaci:

Od srdce k srdci

Bůh miluje nás a my milujeme Boha. Sv. František napsal v Listu kajícím: Všichni, kteří milují Boha jsou dětmi nebeského Otce.“ Jsme-li děti, jsme také dědicové – v našem případě dědicové cesty sv. Františka. Ovoce všech činů sv. Františka, po jeho obrácení k Bohu, vyrůstalo z jediného kořene: z opravdové a hluboké lásky k Bohu. Pokud i my budeme čerpat sílu z lásky k Bohu, pak se nemusíme starat o to, zda následujeme správně sv. Františka, protože - jak píše sv. František: na nich spočine Duch Hospodinův. Bůh nás povede k našim bližním a my budeme vědět, jak být prospěšní. Začít můžeme u těch, které máme kolem sebe – v rodině, ve farnosti, v sousedství, v zaměstnání. (LK)

Formovat a nechat se formovat

Poznámky z přednášky v Institutu františkánských studií.

(Čerpáno z M. L. CINCIALOVÁ, Vybraná témata z františkánské spirituality I

SFŘ nemůže a nesmí být institucionální společenství. I když je SFŘ řádem, měli bychom spíše říkat, že je hnutím. V tomto slovu cítíme spojení s pohybem, s chvěním, nejistotou. Nelze podceňovat působení Ducha svatého v duši každého, kdo se cítí být povolán žít takto formulované charisma. Nově přichozí, který je veden Duchem (a je jen jeden Duch), má být komunitou přijat jako dar, jako pozvání Ducha k obnově. František toto chápal, když opakuje: „Pán mi dal bratry“. Dochází pak k vzájemné výměně darů.

Skupina MBS SFŘ nabízí novému kandidátovi své ideály, svoji spiritualitu a nejlepší podmínky k tomu, aby se realizoval jako křesťan. Současně však přijímá nový „závan Ducha“, novou „injekci života“, a co je nejdůležitější, je to pro skupinu příležitost, jak udržet klima komunity v souznění se současným klimatem společnosti. Je to pro ni příležitost zkoumat, je-li evangelium stále čitelné z jejího života. Každý nově přichozí člen komunity by měl uvést komunitu do zdravého zneklidnění a nového zkoumání autenticity, tj. pravdivosti norem.

Vznik instituce, zavedení norem, řádu, pravidel je vždy provázeno nebezpečím, že se uhasí Oheň Ducha – tedy charismatu. Aby se stále udržovala harmonie mezi charismatem a institucí, je nutný stálý stav reformy, trvalé obnovy, pokračující nejistoty, vědomí, že všichni jsme stále v procesu obrácení jako jednotlivci i jako společenství. Jakákoli zabydlenost, statika, zajištěnost, jsou znamením, že se ztrácí charakter našeho bytí jakožto poutníků a cizinců na této zemi. (Lucie Cincialová)

Hledejme v nově přicházejících lidech poselství Ducha Božího. Nabízejme ideály sv. Františka a zároveň naslouchejme jejich náhledu na františkánskou spiritualitu. Naslouchejme, kvůli čemu je Bůh povolává do řádu.

Úvod

Předsednictvo mezinárodní rady SFŘ během setkání v říjnu 2012 svěřilo komisi Přítomnost ve světě úkol nabídnout prostřednictvím webových stránek krátký formační kurs, který by povzbudil sekulární františkány v sociální oblasti, aby uskutečnili výzvy formulované v závěrech generální kapituly SFŘ z roku 2011, která se slavila v Sao Paulu v Brazílii.

Každý text na daný měsíc bude sestávat ze čtyř částí: krátké teoretické pojednání o informačních zdrojích, organizacích, které se problému věnují a webových stránkách k tématu, praktický příklad, otázky k diskusi v bratrském společenství anebo náměty k praktické činnosti. Texty budou připraveny jak členy komise Přítomnost ve světě, tak jinými spolupracovníky. V současné době jsou členy komise: Attilio a Rosa Galimberti (koordinátoři, Itálie), s. Consuelo Núñez (člen předsednictva, Venezuela), Ana Maria Olmedo Ramos (Guatemala), br. Amando Trujillo Cano, TOR (generální duchovní asistent, Mexiko), a Lovro Sučić (spolupracovník, Chorvatsko).

První text tohoto kursu pojednává o roli laiků ve společnosti. Přejeme vám příjemnou četbu a nám přejeme, aby vám podněty, které zde najdete, byly k užítku. S důvěrou pak očekáváme vaše připomínky, náměty, opravy, abychom mohli neustále zlepšovat to, co vám nabízíme a přibližovat se vašim potřebám. Ať vám Pán dá svůj pokoj.

- Role laiků ve společnosti

Myšlení Církve ohledně role laiků ve společnosti je jednoznačné:

...jsou Bohem povoláni k tomu, aby plnili sobě vlastní úkoly v duchu evangelia a jako kvas přispívali k posvěcení světa jaksi z nitra, a tak především příkladem svého života, vírou, nadějí a láskou hlásali Krista druhým lidem. Jim tedy zvláště připadá úloha takto prozařovat a pořádat všechny časné záležitosti, s nimiž jsou v těsném styku, aby se vždycky dály a rozvíjely podle Krista a sloužily ke chvále Stvořitele a Vykupitele (LG 31, cit. český překlad na

http://www.vatican.va/archive/hist_councils/ii_vatican_council/documents/vat-ii_const_19641121_lumen-gentium_cs.html).

Zpráva o naději z evangelia se obrací na celý svět a právě zde, **ve světě a prostřednictvím** světských záležitostí, věřící laici odpovídají na Boží volání, stávají se svědky Jeho **přítomnosti** tím, že vtělují do svého života dílo, které ukazuje na Boha.

Koncil nás učí důležitou věc: svět není místo, prostor, není to ani prostředek k posvěcení, je to **způsob, jak žít/zažít** důstojnost Božích dětí v nejskrytějších záhybech lidskosti, kterou Kristus přijal na sebe. Laici jsou, mimo jiné, "kompetentní" v zásadních otázkách života společnosti (manželství, rodina, lidská kultura, politický život, ekonomika apod.); v těchto věcech Církev působí hlavně a zásadně prostřednictvím laiků. V těchto oblastech jsou laici aktivní a mají zodpovědnost a "Církev potřebuje především v dnešní době s jejími rychlými změnami a s rozrůzněným myšlením pomoc lidí, kteří žijí ve světě a proto se vyznají v různých institucích a oborech a chápou jejich mentalitu; mohou být věřící nebo i nevěřící. Je věcí celého Božího lidu a zvláště duchovních pastýřů a teologů s pomocí Ducha svatého poslouchat, chápat a vykládat, co všechno naše doba říká, a ve světle Božího slova to posuzovat, aby se mohla zjevená pravda stále hlouběji chápat, lépe poznávat a přiměřeněji podávat." (GS 44, cit. podle

http://www.vatican.va/archive/hist_councils/ii_vatican_council/documents/vat-ii_const_19651207_gaudium-et-spes_cs.html).

Naslouchání světu ze strany Církev není jen odkaz na nástroje a způsob řeči, ale prostřednictvím těchto znaků Církev přijímá nové skutečnosti, očekávání, nároky a přítomnost Boží, která působí ve všech věcech. Pavel VI. v apoštolské exhortaci *Evangelii nuntiandi* takto píše o laicích:

Vlastním polem jejich evangelizační činnosti je rozsáhlý a složitý svět politiky, hospodářství a sociálních vztahů, jakož i svět kultury, věd a umění, mezinárodního života a hromadných sdělovacích prostředků. Jsou jim však otevřeny i jiné oblasti přístupné pro evangelizaci, jako jsou např. manželská láska, rodina, výchova dětí a dospívající mládeže, zaměstnání a lidské utrpení. Čím více budou v těchto oblastech působit laikové proniknutí duchem evangelia, se smyslem pro odpovědnost pro tyto oblasti působnosti a aktivně v nich i pracující, kteří budou připraveni pro tuto práci a budou si vědomi povinnosti rozvíjet všechny své křesťanské schopnosti, které v nich často dřímají nevyužity, tím více všechny tyto politické, sociální a jiné skutečnosti budou postaveny do služeb budování Božího království a tím i spásy v Ježíši Kristu, aniž by přitom ztrácely či obětovaly svou lidskou složku. Naopak, projeví se tím i jejich nadpřirozený rozměr často neznámý a netušený. (EN 70, cit. podle českého vydání ZVON · ČESKÉ KATOLICKÉ NAKLADATELSTVÍ · PRAHA 1990, dostupné

<http://www.kebrle.cz/katdocs/EvangeliiNuntiandi.htm>).

Do způsobu myšlení Pavla VI. zapadá sociální učení Benedikta XVI. Jeho encyklika *Caritas in veritate* vyjadřuje některé základní principy úsilí Církev v sociální oblasti: dialog, bratrství, rodina, práce; k tomu se přidává zvláštní pozornost k důležitosti podnikání a trhu. Církev potřebuje křesťany, **kteří myslí a svou inteligenci používají ke službě šíření víry**. Křesťany, kteří mají odvalu prosazovat logiku, že být a cítit se chudý je hnacím motorem rozvoje a růstu. Týká se to odvahy svědčit o tom, že Kristus nám odkázal logiku daru a ztráty, která není selháním. Aby nám ukázal

způsoby, jak tyto myšlenky uvést do života, Benedikt XVI. upomíná na nutnost **změnit smýšlení**: “Je nezbytné účinně změnit způsob myšlení, abychom si dokázali osvojit nové způsoby života, v nichž hledání pravdy, krásy, dobra a společenství s druhými lidmi pro růst společnosti budou hodnotami, které určí volbu nákladů/spotřebu, úspor a investic” (CV 51).

- **Prameny a odkazy**

Zdroje, u nichž se můžeme inspirovat, jak žít naší společenskou úlohu, jsou jednak určité články Řehole a Konstitucí SFŘ, jednak již zmíněné koncilní dokumenty, čili *Lumen Gentium* a *Gaudium et Spes*. K těmto můžeme přidat dvě citované encykliky *Evangelii nuntiandi* Pavla VI., a nedávnou *Caritas in Veritate* Benedikta XVI., i apoštolskou exhortaci *Christifideles laici*, koncilní dekret *Apostolicam actuositatem* a list generálních ministrů františkánské rodiny s titulem *Povolání a poslání věrných františkánských laiků v Církvi a ve Světě*. Připomínáme také nevyčerpatelný pramen formace a povzbuzení v tomto oboru - **Kompendium sociální nauky Církve** papežské rady pro spravedlnost a pokoj, k jehož využívání nás zvaly nedávné generální kapituly našeho řádu.

Protože žijeme ve věku internetu, připomínáme, že také na síti je možno najít nepřeberné množství neziskových organizací, světských i církevních, křesťanských a františkánských:

Franciscans International: www.franciscansinternational.org

Pax Christi International:

<http://www.paxchristi.net/international/eng/index.php>

Mezinárodní komise Červeného Kříže: www.icrc.org

Peace Brigade International: <http://www.peacebrigades.org>

Organizace Spojených národů: www.un.org

Úřad vysokého komisaře pro lidská práva: <http://www.ohchr.org/EN/Pages/WelcomePage.aspx>

Mexický institut pro sociální nauku Církve: www.imdosoc.org

Zmiňme ještě činnost Charity - *Caritas*, ať už v mezinárodním měřítku nebo národním či lokálním, jejichž webové stránky stojí za to navštívit, jakož i stránky národních biskupských konferencí.

- **Praktický příklad**

Giorgio La Pira - politik a mírotvůrce (Itálie)ⁱ

Giorgio La Pira se narodil v obci Pozzallo (provincie Ragusa, nejjihnější cíp Sicílie) 9. ledna 1904, kde prožil první léta svého života. V roce 1926 dokončil studia práv ve Florencii, kde se poté usadil natrvalo. V letech 1920 až 1922 hlouběji přijal katolické hodnoty. Na své cestě objevování pokladů víry strávil mnoho hodin v modlitbě i při studiu. Ve šlépějích svého předchůdce, budoucího blahoslaveného Contarda Ferriniho, který ho v duchovní oblasti velmi inspiroval, začal svou

dlouhou kariéru universitního profesora římského práva. Věnoval se také studiu teologické Summy sv. Tomáše Akvinského se zřetelem na celou strukturu práva a teologickou vizi křesťanství.

Mezitím se v roce 1927 La Pira stal dominikánským terciářem a v roce 1930 spolu s jinými založil Světský institut Krista Krále (Istituto secolare dei Missionari della Regalità di Cristo¹), což je podle stanov "laická komunita, která je... skrze zvláštní zasvěcení Bohu ve službě lidem/blížním". Spolu s tímto zasvěcením složil La Pira sliby chudoby, poslušnosti a čistoty v celibátu. Institut se stal součástí mohutného obrodného proudu v Třetím františkánském řádu, s nímž sdílel cíle a ideály. František z Assisi – jeho obraz a poselství pokoje a dobra se stalo základní a stálou inspirací v životě La Piry, který se angažoval také v charitativní organizaci Katolická akce. V roce 1934 ve Florencii založil fond na podporu nejchudších a lidí bez přístřeší, *Dílo Chléb sv. Prokula*. Během války a poválečných let se tento fond stal útočištěm opuštěných, nezaměstnaných, vyhoštěných, Židů i hledaných politiků.

Spolupracoval s florentským arcibiskupem Eliou Della Costa při obraně Židů. Od něj se naučil hlubokému zájmu o Bibli jako o jedinou knihu, která vykládá dnešní dění (objevil "intenzivní chuť Bible"). Po uzavření příměří 8. září 1943 opustil Florencii a odjel do Fonterutoli poblíž Říma a později přímo do Říma, kde se stal spolupracovníkem listu Osservatore Romano. V roce 1946 byl zvolen poslancem Ústavodárného shromáždění na kandidátce křesťanských demokratů (Democrazia Cristiana) a působil jako jeden z nejvýznamnějších tvůrců obnovené italské ústavy. Spolu s dalšími velkými osobnostmi tehdejší katolické laické veřejnosti v roce 1950 založil časopis "Sociální noviny" (Cronache Sociali). Vydal mezi jiným "Očekávání chudého lidu" (L'attesa della povera gente), manifest volající po plné zaměstnanosti.

V roce 1951 pocítil potřebu věnovat se s obzvláštním úsilím snaze nastolit mír ve světě a už 6. ledna toho roku intervenoval u Stalina za mír v Koreji. V červnu se stal starostou Florencie (úřad zastával v letech 1951 - 1957 a 1961 - 1965). V těchto letech napřel všechny své síly, aby vytvořil město lidem na míru, pro každého chtěl zaměstnání, dům, školu, nemocnici a kostel. Chtěl z Florencie udělat spíše než centrum turistického ruchu centrum kulturního a politického hnutí za mír a lidskou a křesťanskou civilizaci. Od roku 1952 do roku 1956 organizoval "Kongresy za mír a křesťanskou civilizaci (Convegni per la Pace e la Civiltà Cristiana)" a v roce 1955 "Kongres starostů hlavních měst světa (Convegno dei Sindaci delle Capitali del mondo)", aby odpovědné činitele zapojil do úsilí o mír, proti zbrojení a atomovému ničení.

Pořádal "Semináře pro Středomoří (Colloqui per il Mediterraneo)", aby povzbudil mírové snahy a toleranci v soužití mezi křesťany, Židy a muslimy; první se konal v říjnu 1958: poprvé seděli u jednoho stolu Arabové a Izraelci, Francouzi a Alžírčané a diskutovali o těžkých problémech, které sužovaly jejich národy. V roce 1959 byl pozván do SSSR, odebral se do Moskvy a mluvil k reprezentantům Nejvyššího Sovětu na obhajobu

¹ Zde jde buď o omyl nebo nedorozumění - jedná se o odnož hnutí, které založil P. Agostino Gemelli OFM, aby podpořil duchovní aktivity u studentů katolických univerzit. 1919 vznikla v Assisi ženská větev (společenství v rámci Třetího řádu, ovšem pro osoby v celibátu). Jiné zdroje uvádějí rok vzniku 1928 a řádovou přítomnost Giorgia La Piry u františkánů. Vzhledem k tomu, že během 20. stol. církev teprve hledala adekvátní formy zasvěceného života pro laická společenství žijící ve světě, Institut prošel mnoha krizemi a změnami. V Milánské diecézi byl uznán až roku 1980, Sv. Stolec udělil oficiální schválení až v roce 1997. Pozn. překl.

[politického] uvolnění a odzbrojení. Než se vydal na tuto cestu, uchýlil se do Fatimy, aby si

vyprosil ochranu Matky Boží a napsal do ženských kontemplativních klášterů, aby ho sestry provázely v modlitbě. 24. ledna 1960 se setkal s konstantinopolským patriarchou Atenagorem I. Rozhovor se týkal sjednocení Církví jako nezbytného kroku k jednotě lidí a národů.

Jeho mírotvorná činnost byla podepřena modlitbou sester v klauzuře, což pro něj bylo spolehlivé útočiště pro jeho misijní činy, jež vždy sestřím

oznamoval, aby je do své činnosti zapojil. V roce 1976 bránil nenarozené děti proti potratům a snil o úplném odzbrojení.

Zemřel 5. listopadu 1977 a byl skromně pohřben na hřbitově ve florentské čtvrti Rifredi tak, jak si přál. 9. ledna 1986 florentský arcibiskup Firenze Piovanelli zahájil proces blahořečení tohoto velikého katolického laika, “obchodníka s nadějí” ve svém městě, v Itálii a ve světě, vždy s křesťanským úhlem pohledu.

- Otázky k zamyšlení a diskusi v bratrském společenství

- 1) Jak Tvé bratrské společenství vnímá úlohu laiků v dnešní společnosti?
- 2) Jak Tvé bratrské společenství zkouší pozorně naslouchat, pochopit a vyložit znamení času a jak hledá různé způsoby kontaktu, aby se přiblížilo dnešní době a našlo adekvátní vyjádření?
- 3) Jak může Tvé bratrské společenství využít tento formační materiál, aby se otevřelo “realitě lidského života” a projevit se “navenek ve společenském kontextu, který je pro nás výzvou?”, tak jak nás žádá Generální kapitula SFRŽ z roku 2011?

¹ Cit. BORRELLI A., *Služebník Boží Giorgio La Pira. Laik, politik, mírotvůrce*, in *Santi, beati e testimoni*, Internet (01.12.2012): <http://www.santiebeati.it/dettaglio/91511>

Pamětní list

z XXXII. ročníku pěší etapové poutě
Levý Hradec – Velehrad

᠑᠓᠔᠕᠖᠗ ᠑᠓᠔᠕᠖᠗ ᠑᠓᠔᠕᠖᠗
 ᠑᠓᠔᠕᠖᠗ ᠑᠓᠔᠕᠖᠗
 ᠑᠓᠔᠕᠖᠗ ᠑᠓᠔᠕᠖᠗
 ᠑᠓᠔᠕᠖᠗ ᠑᠓᠔᠕᠖᠗
 ᠑᠓᠔᠕᠖᠗ ᠑᠓᠔᠕᠖᠗
 ᠑᠓᠔᠕᠖᠗ ᠑᠓᠔᠕᠖᠗
 ᠑᠓᠔᠕᠖᠗ ᠑᠓᠔᠕᠖᠗
 ᠑᠓᠔᠕᠖᠗ ᠑᠓᠔᠕᠖᠗
 ᠑᠓᠔᠕᠖᠗ ᠑᠓᠔᠕᠖᠗
 ᠑᠓᠔᠕᠖᠗ ᠑᠓᠔᠕᠖᠗
 ᠑᠓᠔᠕᠖᠗ ᠑᠓᠔᠕᠖᠗

᠑᠓᠔᠕᠖᠗ ᠑᠓᠔᠕᠖᠗ ᠑᠓᠔᠕᠖᠗
 ᠑᠓᠔᠕᠖᠗ ᠑᠓᠔᠕᠖᠗ ᠑᠓᠔᠕᠖᠗
 ᠑᠓᠔᠕᠖᠗ ᠑᠓᠔᠕᠖᠗
 ᠑᠓᠔᠕᠖᠗ ᠑᠓᠔᠕᠖᠗
 ᠑᠓᠔᠕᠖᠗ ᠑᠓᠔᠕᠖᠗
 ᠑᠓᠔᠕᠖᠗ ᠑᠓᠔᠕᠖᠗
 ᠑᠓᠔᠕᠖᠗ ᠑᠓᠔᠕᠖᠗
 ᠑᠓᠔᠕᠖᠗ ᠑᠓᠔᠕᠖᠗
 ᠑᠓᠔᠕᠖᠗ ᠑᠓᠔᠕᠖᠗
 ᠑᠓᠔᠕᠖᠗ ᠑᠓᠔᠕᠖᠗

Staroslověnský Otčenáš hlaholským písmem, který se díky misionářům z Moravy v Čechách modlila sv. Ludmila i sv. Václav i sv. Prokop i mnozí nejstarší čeští křesťané

*Všem účastníkům a příznivcům XXXII. ročníku
 Cyrilometodějské pouti z Levého Hradce na Velehrad
 v jubilejním roce 2013 při oslavě 1150. výročí příchodu
 svatých Cyrila a Metoděje*

Žehná
 Dominik kardinál Duka
 arcibiskup pražský

T

Víra a věrnost

K zamyšlení, proč jdeme na tuto pouť:

- 1) Oživit víru a tak konkrétně si sám sobě připomenout ROK VÍRY vyhlášený Svatým otcem Benediktem XVI na tento rok
- 2) poděkovat za dar víry, kterou nám přinesli právě před 1150 léty solušní bratři sv. Cyril a Metoděj
- 3) Probudit se z ospalosti a lenosti – přijmout Kristovo poselství a nést ho s radostí do svého okolí (domů, do zaměstnání a všude, kam půjdeme).

Poznámka: Pokud s námi nepůjdete, můžete se připojit duchovně modlitbou Růženců, ale i zamyšlením nad těmito texty.

I. etapa

Z Levého Hradce do kostela sv. Cyrila a Metoděje v Praze – Karlíně v sobotu 16. 2. 2013

Víra v Boha, důvěra a věrnost

V letošním jubilejním roce si budeme často připomínat ty, kteří nám přinesli víru v Krista. Sv. Cyril a Metoděj nepocházeli z této země a z našeho národa. Měli však zde řadu následovníků, kteří šířili víru a také ji dosvědčovali i mučednickou smrtí.

Včera (15.2.) jsme si v naší pražské arcidiecézi připomněli pražské mučedníky – františkány. Počet českých patronů se tak velice rozšířil. Bůh si je vyvolil na počátku 17. století a přivedl z různých evropských zemí do Prahy, aby zde v rozjitřené politické i náboženské situaci obnovovali víru. Toto své poslání naplnili vrchovatě – kázali, zpovídali, sloužili, byli příkladem nejen víry v Boha, ale i důvěry v Něj a také věrnosti.

Pán v této době ne příliš nakloněné křesťanství volá jako svědky i nás a cestou do pražského chrámu zasvěceného sv. Cyrilu a Metoději v modlitbě růžence prosme: Pane, dej nám více víry, nauč nás plně Ti důvěřovat a zachovat věrnost až do konce.

II. etapa

Z kostela sv. Cyrila a Metoděje v Praze – Karlíně do kostela Nanebevzetí Panny Marie v Mukařově v neděli 17. 2. 2013

Víra v Boha ve Starém zákoně

Při nedávné generální audienci (23. 1.) svatý otec Benedikt XVI. v katechezi věnované Roku víry připomíná Pavlův list Židům: „Když věříme, máme v podstatě již to, v co doufáme, víra nám dává pevné přesvědčení o věcech, které nevidíme“. (Ž 11,1).

A čtème dále: „Vírou poznáváme, že svět byl stvořen Božím slovem...“

Svatý Pavel v této kapitole připomíná muže víry od počátku – Abela, Henocha, Noeho, zvlášť podrobně praotce víry Abraháma, Izáka, Jakuba, Josefa, Mojžíše a dodává: „Vždyť by mi nestačil čas, kdybych měl vyprávět o Gedeonovi, Barakovi, Samsonovi, Ježovi, Davidovi, Samuelovi a prorocích. Měli víru, proto zvítězili nad říšemi, konali spravedlnost...“ (Ž 11, 4 – 33).

A v návaznosti na včerejší úvahu lze jen dodat: Nejen, že v Hospodina věřili, ale také mu plně důvěřovali a zachovali věrnost – často ve velmi vypjatých situacích.

Při dnešním putování do chrámu zasvěceného Matce našeho Pána v modlitbě růžence prosme: Pane dej nám více víry, nauč nás plně Ti důvěřovat a zachovat věrnost až do konce.

Tato nedělní etapa (17.2.) začala mší svatou v 9. hod v karlínském kostele sv. Cyrila a Metoděje – sloužil ji P.M. Cúth, koncebroval Msgre Jan Peňaz ze Křtin. Při kázání otec Cúth připomněl poselství papeže Benedikta XVI. k postní době „ Víra jako odpověď na Boží lásku“: Na počátku křesťanského života není určité rozhodnutí nebo nějaká velká idea, nýbrž setkání s událostí, s osobou, která otvírá před životem nový obzor a dává mu rozhodující zaměření... Jelikož Bůh nás miloval jako první (1Jan 4,10). Po mši svaté jsme dostali velkou jubilejní svíčku, kterou budeme nosit s sebou a zapalovat ji cestou při mších svatých a modlitbách v kostelích, které navštívíme. Před vykročením jsme si připomněli víru v Boha ve Starém zákoně, tak jak ji papež při nedávné generální audienci (23. 1.) v katechezi věnované roku víry uvedl na základě Pavlova listu Židům: „Když věříme, máme v podstatě již to, v co doufáme, víra nám dává pevné přesvědčení o věcech, které nevidíme“ (Ž 11,1). A dále: „Vírou poznáváme, že svět byl stvořen Božím slovem...“ Svatý Pavel v této kapitole připomíná muže víry od počátku – Abela, Henocha, Noe, zvláště podrobně praotce víry Abraháma, Izáka, Jakuba, Josefa, Mojžíše a dodává: „Vždyť by mi nestačil čas, kdybych měl vyprávět o Gedeonovi, Barakovi, Samsonovi, Ježovi, Davidovi, Samuelovi a prorocích. Měli víru, proto zvítězili nad říšemi, konali spravedlnost...“ (Ž 11, 4 – 33).

Na cestu nás vyrazilo 26 poutníků a po trase z Prahy (Strašnice – Hostivař – Dolní Měcholupy – Dubeček – Netluky – Královice) a dále již středočeským krajem přes Křenice a Babice

Bohu díky za odšlapaných 52 km v první dvou dnech poutě na Velehrad. Bohu díky za bratrské společenství poutníků, které se na pouti přirozeně vytváří, a v němž se nám všem lépe nese drobná námaha a drobné nesnáze naší pouti. Díky za radost a posilu, kterou z naší pouti čerpáme. A díky sv.Konstantinovi/Cyriľovi a Metodějovi, protože bez nich bychom neměli před očima ani ten dočasný a možná ani ten věčný cíl našeho putování.

III. etapa

V sobotu 16. 3. jsme se sešli v kostele Nanebevzetí P. Marie v Mukařově. Zde nás uvítal P. Viktor Frýdl a společně se svým spolužákem a naším spolupoutníkem otcem Janem dal požehnání na cestu. V poutním zamyšlení jsme si připomněli, že **víra je činnost** - tak, jak to

čteme o sv. Janu Křtiteli (Lk 3,10), který těm, kteří se ho při křtu v Jordáně ptají, co mají dělat, odpovídá: Dělejte ve svém občanském zaměstnání to, co máte dělat, ale dělejte to pořádně, spravedlivě a dobře. A mějte sociální smýšlení. Nezapomeňte na své potřebné bližní – rozdělte se o své šaty (atd). Na cestu okolo jevanských rybníků se nás vydalo 34. Na krásném lesním hřbitově v Aldašíně jsme se zastavili u hrobu pražského biskupa J. Lebedy. V pěkném počasí po dobře umrzlých cestách jsme večer dorazili po 33 km do nového komunitního střediska sv. Jiljí v Uhlířských Janovicích. Zde jsme strávili krásný večer při bohoslužbě slova, při osvětlení svíčkami v sousedním románském kostele sv. Jiljí.

IV. etapa

V neděli 17. března nás při mši svaté ve farním kostele sv. Aloise přivítal P. Tomáš Roule, který zde zastupoval místního pana faráře K. Vrzala. Před vykročením na cestu jsme si přečetli připravené duchovní téma „Věřím, že jsem Boží dítě“ a připomněli si tak svůj křest i jeho závazek – být Kristův a vydávat o něm svědectví. V počtu 24 jsme putovali krásnou přírodou do poutního kostela sv. Anny v Sudějově a dále pokračovali do Kamenné Lhoty, kde u kapličky zasvěcené sv. Václavu jsme se pomodlili Anděl Páně. Další cesta nás vedla na oběd do Zbraslavic a dále opět po umrzlých lesních cestách a často v silném větru ke kostelu Navštívení Panny Marie v Třebětíně, kde jsme po 27 km putování zakončili. Při obou etapách jsme děkovali Pánu, zejména při čtvrtém růženci, který tradičně obětujeme za svatého otce - nově zvoleného papeže Františka.

Bohu díky za odšlapaných 112 km v prvních čtyřech etapách poutě na Velehrad.

sv. Anna

Jak pokračuje putování na CMP

Chodí se vždy o třetím víkendu v měsíci. Rozpis dalších etap je tento:

V. etapa sobota 20.4.	Třebětín – Čihošť - Habry	21 km
VI. etapa neděle 21.4.	Habry - Chotěboř	18 km
VII. etapa sobota 18.5.	Chotěboř – Škrdlovice	27 km
VIII. etapa neděle 19.5.	Škrdlovice — Žďár n. S. – Obyčtov	18 km
IX. etapa sobota 22.6.	Obyčtov - Křižanov	17 km
X. etapa neděle 23.6.	Křižanov- Tišnov	27 km

Ve všech etapách bude doprovodné vozidlo zajišťovat přepravu zavazadel i unavených poutníků.

Sesterská – moravská větev XXXII. ročníku Cyrilometodějské pouti již též začala a to 24. února v Novém Jičíně ve Španělské kapli. Nyní pokračuje přes Svátý Hostýn a Štípu každou třetí neděli.

Pokud se k nám chcete přidat v modlitbě růžence, kde se modlíme na tyto úmysly:

- Radostný růženec - za církve České republiky, na úmysly našich biskupů a za farnosti, jimiž procházíme, za nová kněžská povolání
- Růženec světla - za Evropu a její sjednocení na základě křesťanství, za pokoj a dobro ve světě, za smír muslimů s křesťany
- Bolestný růženec - za nás poutníky, naše blízké, na naše úmysly
- Slavný růženec - za církve ve světě, na úmysly svatého otce.

Připojte se i vy. Pojd'te s námi na Velehrad!

Celkové i aktuální informace o jednotlivých etapách (včetně mapek) jsou též webových stránkách: www.sfr.cz nebo www.poutnik-jan.cz, kde je též velké obrazové zpravodajství.

Kontakty na organizátory "pražské" větve pouti:

Libor Gottfried: 739 389 158 e-mail: L.Gottfried@seznam.cz

František Reichel: 725 939 385 e-mail: f.reichel@volny.cz

Uršula Janků: 731 604 392 e-mail: Ursula.Janku@seznam.cz

a „novojičínské“ větve pouti:

Zdenka Urbanová 723 939 995 e-mail: zdenka.urbanova@atlas.cz

"Bože, tys poslal našim předkům svatého Cyrila a Metoděje, aby jim hlásali evangelium slovanským jazykem. Dej, ať i my přijímáme s radostí tvé poselství, řídíme se jím ve svém životě a na jejich přímluvu ať jsme všichni spojeni v jednotě víry a lásky. Amen."

Návod k použití a technické poznámky na závěr

Sestry a bratři, jako obvykle mám zpoždění. Nebudu říkat, že za to nemůžu, i když si myslím, že lenost a pomalost jsou také dary Boží. A těch bychom si měli vážit a rozvíjet je. Je právě 1. duben, tedy apríl, takže si můžu dovolit tohle říct, že? Ale k věci. Jako obvykle dostáváte zpravodaj ve formátu pdf, se kterým neuděláte nic, než že si ho můžete vytisknout (buď i po jednotlivých stránkách), nebo si ho přečtete ve své elektronické čtečce, chytrém telefonu, tabletu nebo jiném elektronickém krámu, které vám nutí vaši junioři. Už minule jsem psal o wordu, ve kterém jsem nucen sazbu nyní dělat, a který dokáže z krátkého zpravodaje vytvořit nezasílatelné monstrum. Proto na editovatelný wordový soubor opět naleznete pouze odkaz na „leteckou poštu“, kde si ho snadno stáhnete do počítače (stačí kliknout na odkaz, počkat, až se otevře váš editor, a pak jen stisknout „stáhnout“) a můžete si s ním dále nakládat. Zase opakuji, že zpravodaj dodáváme jen v barevné bohaté verzi. Černobílou získáte prostým zadáním černobílého tisku. Chcete-li tisknout jen něco, máte možnost si zadat tisk požadovaných stránek. A jste-li průměrně zdatní uživatelé počítače, dokážete si ve wordové verzi i vyházet obrázky a tisknout jen text. Jenom pozor na ta textová pole.

Naléhavě opět a znovu opakuji jednu prosbu. Příspěvky posílejte v editovatelném formátu (doc, docx, txt, rtf). Víím, že v Acrobatu se krásně pracuje, ale chudí františkáni by tak drahý program mít neměli a vložení pdf souboru jako objektu do wordu způsobí jeho naprostou nečitelnost. (Ten následný převod nasázeného textu do pdf dělám jen kvůli velikosti souboru.) Rovněž různé úpravy, aby text vypadal hezky, jako je odsazování odstavců pomocí mezerníku, vkládání obrázků apod. způsobuje sazeči deprese, které jsou v příkrém rozporu s opravdovou radostí. Prostě to jen rychle nadatlujte. Gramatiku opraví Věra a o vzhled se nějak postarám sám.

Pozor! Drtivá většina příspěvků není aprílová. Tak je berte vážně!

V Rychnově u Jablonce nad Nisou 1.4.2013

František z Rychnova

**Klaníme se Ti, Pane Ježíši Kriste, tady a
ve všech Tvých kostelích na celém světě,
a chválíme Tě, protože svým Svatým
Křížem jsi vykoupil svět.**

Národní bratrské společenství Sekulárního františkánského řádu v České republice

adresa sekretariátu: KLÁŠTER KAPUCÍNŮ, Sekretariát NR SFŘ v ČR, Kapucínské náměstí 303/5, 602 00 BRNO

email: info@sfr.cz

IČO: 00676560

[htt://www.sfr.cz](http://www.sfr.cz)